

trøste mig over for de mange Indvendinger, hvis Resultatet maatte blive det samme her i Tinget i Aar. Det, der bevirkede, at Forslaget trods alt, hvad man havde at sige derimod, dog til sidst fandt Tilslutning i Folketinget, var det, at man erkendte, at det er jævnt forstandigt, det, der her foreslaas. De jævne, forstandige Ting ere ikke egnede til at sætte de store Følelser i Bevægelse, Begejstring bliver der ikke Anledning til; men, naar jeg blot kan finde Tilslutning til det, der er jævnt forstandigt, vil jeg være tilfreds.

De Invendinger, der ere fremkomne mod Forslaget, have til Dels været af mere almindelig, principiel toldpolitisk Art. Det var navnlig det ærede 1ste Medlem for 7de Valgkreds (Madsen-Mygdal), som gjorde sig til Talsmand for den i og for sig særdeles nærliggende Betragtning, at en stykkevis Reform af vor Toldlov, som snart har 40 Aars Alder, og som lider af saa mangfoldige Mangler og Skavanker, har sine store Ulemper og er vanskelig at foretage. Men naar det ærede Medlem alligevel — og jeg takker ham derfor — mente, trods alle sine Betæneligheder, dog at kunne give Forslaget sin Tilslutning, saa tør jeg tro, at en Bevæggrund for ham er den samme, som har været ledende for mig ved Fremsættelsen af dette Forslag, at nu have vi i disse 40 Aar, i alle Tilfælde i $\frac{3}{4}$ af Tiden, set det ene Forsøg efter det andet paa at faa en almindelig Toldreform gennemført, og at alle Forsøg have været forgæves. Da jeg for godt og vel 20 Aar siden blev Medlem af Folketinget, laa der Forslag om en almindelig Toldreform paa Tingets Bord, og dette Emne har været en Arbejds-genstand for mig gennem alle disse mange Aar. Jeg har til Dato ikke set noget som helst Resultat deraf, og jeg frygter for, at hvis vi ville sætte os det som Princip enten at gøre alt paa en Gang eller ogsaa slet intet, vil Resultatet fremdeles let kunne blive det samme. At der er Vanskeligheder navnlig med Hensyn til Beskyttelsessatserne ved at foretage delvise Ændringer, er klart, men jeg er overbevist om, at Vanskelighederne ere i hvert Fald ikke mindre, naar man skal foretage en Revision af Beskyttelsessatserne over det hele. De Indvendinger, der fra beskyttelsesvenlig Side i Dag ere komne til Orde, ville kunne gøres gældende overalt, hvor man vil foretage en Rettelse af den Art, som der her er Tale om, nemlig at frigøre en Virksomhed for den Byrde, som kommer til at paahvile den derved, at en anden Virksomhed er be-

skyttet. Det er noget, man ikke kommer bort fra, om man saa foretager den mest omfattende Revision af alle Satserne. Næsten en hvilken som helst Genstand, der frembringes, er foruden at være det endelige, færdige Produkt for den Industri, som fremstiller denne Genstand, tillige at betragte som en Raavare, et Produktionsmiddel, et Halvfabrikat til Brug for en anden Industri. Naar vi ville lette Skibsbyggeriet og Skibsfarten ved at frigøre dem for de ganske ubegrundelige Byrder, som Toldloven lægger paa dem, kan det ikke undgaaes, at der derved til en vis Grad maa paaføres Tab af Beskyttelse og derigennem muligvis en Nedgang i Indtægt for de beskyttede Industrier, som levere Genstande og Materialier til Skibbyggeriet og Skibsfarten. Dette er uundgaeligt, og naar man da vil komme Skibbyggeri og Skibsfart til Hjælp ved Fjernelse af Toldbyrderne, maa man træffe sit Valg. Man kan ikke faa begge Dele paa en Gang. Man kan ikke baade bevare den Beskyttelse, som tjener til at fordyre de Ting, som Skibsbyggeriet skal bruge, og samtidig frigøre Skibsbyggeriet for Byrden ved denne Fordyrelse. Disse to Ting kunne ikke forenes.

De Betæneligheder, som imidlertid ere komne til Orde her, og som i øvrigt ogsaa kom frem fra beskyttelsesvenlig Side i Folketinget i Fjor, med Hensyn til det Tab, som vil kunne forvoldes navnlig en Del af vore Haandværkere ved at frigøre de Materialier og Genstande, som benyttes af Skibsbyggerierne saavel ved Nybygninger som ved Reparationer — jeg siger: det Tab, som derved mulig vil kunne forvoldes andre Virksomheder, er efter min Opfattelse uden nogen virkelig væsentlig Betydning. Jeg vil ikke benægte, at der er enkelte Virksomheder, for hvilke det til en vis Grad bliver føleligt. Jeg kan nævne f. Eks. Fremstillingen af Kobber og lignende Genstande til Skibsbrug. Vi have en enkelt Fabrik af den Art her i Landet, og den har nøje opgjort det Tab, som den vil kunne komme til at lide. Det fremgaar deraf, at dette Tab, skønt det selvfølgelig er ubehageligt — det er ethvert Tab — dog paa ingen Maade kan siges at være afgørende for Fabrikens Bestaaen. Det samme vil sikkert gælde Rebslagerierne, som bleve nævnedes af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Man kunde vel endvidere nævne Tilvirkningen af Malerfarver, af Ferniser og andre ganske enkelte Ting. Men det hele, som det vil komme til at dreje sig om, vil være af